

Ch ng 23

Ch ch a y hai m i t ti ng không g p mà d ng nh cô ã bi n thành con ng i khác. L c ng Khâm ng c nhiên tr c s thay i t ng t này c a cô. Anh ta nhìn cô ch m ch m, bình t nh h i: “Cô v a nói gì?”

S c m t tái nh t c a Trình oan Ng ch ng có chút bi u hi n. ôi m t v n trong tr o, luôn ánh lên s c s ng ngày nào gi ây ch còn l i n i tuy t v ng. Cô kh m mi ng, ch m rãi nói: “Tôi c n ti n, c n r t nhi u ti n. L c ng Khâm, xin hãy a cho tôi ti n, anh mu n làm gì c ng c.”

Nói xong, cô im l ng r t lâu, d ng nh t c m th y nh c nhã nh ng v n c nói thêm m t câu: “Tôi ng ý bán thân ch c n anh a ti n cho tôi, anh mu n tôi bán thân th nào c ng c.”

Tâm tr ng phi n mu n c a L c ng Khâm vì t “bán thân” v a r i mà b thiêu r i hoàn toàn.

M a ngày càng n ng h t, nh ng h t m a lác ác r i trên chi c áo m ng c a Trình oan Ng , L c ng Khâm không bi t làm th nào mà cô n c ây. Ng i cô t s ng, chi c áo m ng manh dính sát vào ng i làm l ra nh ng ng cong c th , trông cô càng nh bé, g y gu c.

Nh ng v t ng n trên c trông ch ng hài hòa chút nào, d ng nh nó càng n i b t trên làn da tr ng mu t c a cô. Gi ây, cô không còn p chút nào. Trong ôi m t tròn to là c m t kho ng tr i en t i, s c m t tr ng b ch nh không còn chút máu, g y n m c không còn nhìn ra b d ng ng i n a, mái tóc r i bù bám ch t vào da u. B d ng y u u i ang run r y ó c a cô khi n L c ng Khâm th y không ành lòng.

“T i sao?” L c ng Khâm l nh lũng nhìn Trình oan Ng , m c dù trong lòng r t b n kho n nh ng anh ta ch có th th t ra m t câu: “T i sao tôi ph i a ti n cho cô?”

Trình oan Ng tròn m t, a tay bám l y áo L c ng Khâm, d ng nh cô dùng toàn b s c l c c a mình, n m ngón tay thon dài vò v t áo c a anh ta n bi n d ng. Cô c m th y th t khó x , c ngh r ng s không bao gi có tâm tr ng nh th này n a, v y mà cô v n c m th y khó x . Cô im l ng r t lâu r i c n r ng nói: “L c ng Khâm, tôi c u xin anh!”

Cu i cùng thì Trình oan Ng c ng m mi ng c u xin, d ng nh anh ta ã ch i kho nh kh c này t r t lâu r i.

Anh ta b ng có c m giác nh th i gian và không gian ang quay ng c l i. Anh ta nh n Trình oan Ng c a b y n m v tr c. Cô m c b ng ph c h c sinh tr ng tinh, thu n khi t, ôi m t v n tinh ngh ch, cao ng o hoe vì khóc, cô ã m t t t c , v y mà v n ng c ngh ch d a d m vào anh ta, c kéo l y tay áo anh ta, s hãĩ nói: “ ng Khâm, xin anh hãĩ tha cho nhà h Trình c không? B em m t r i, chúng em ch ng còn gì n a c , tha cho nhà h Trình có c không? Em c u xin anh...”

Lúc ó, trong lòng L c ng Khâm ch có s u t h n. Anh ta không ngh ng i gì, l nh lòng h t tay Trình oan Ng ra. “D a vào cái gì ch ?”

Lúc y, ôi m t c a Trình oan Ng ong y n c m t. Cô r t hay khóc, ch c n t i thân m t chút thôi là cô la khóc m , ây c ng chính là v khí c a cô, b t k cô gâĩ ra l i l n hay l i nh , ch c n th y cô khóc là Trình Thiên t ngay l p t c chi u theo ý cô, c ng chính vì i u này mà cô cho r ng t t c àn ông trên th gian u gi ng Trình Thiên t. Cô khóc tr c m t L c ng Khâm, ti c r ng anh ta không ph i Trình Thiên t s không vì n c m t c a cô mà m m lòng.

Trình oan Ng c a b y n m sau v n thích khóc, nh ng cô không khóc tr c m t L c ng Khâm, cô ng y trang b ng v kiên c ng khi n anh ta c m th y hoang mang.

Hóa ra, b n ch t c a ph n c ng không ph i là “b n tính khó d i”, ít nh t thì Trình oan Ng là m t ng i nh v y.

L c ng Khâm càng áp b c thì cô l i càng không ch u th a hi p. Anh ta ã c v t óc mà v n không ngh ra cách khi n cô ch u khu t ph c, nh ng ch trong m t tích t c, cô l i b t ng xu t hi n khi n anh ta không k p tr tay.

Anh ta c ngh r ng khi t n m t nhìn th y cô hèn m n c u xin nh v y, anh ta s c m th y th a mẫĩ, nh ng ngay lúc này ây, anh ta không h c m th y nh v y.

Anh ta cao ng o nhìn Trình oan Ng . Tóc mái r xu ng m t cô, b d ng bu n bã và bi th ng. Cô lú rú nói: “Tôi ng ý bán thân, tôi s n sàng làm m i th , ch c n anh a t i n cho tôi.”

L c ng Khâm c m th y l i nói ó c a cô nh cây kim s c nh n âm th ng vào tim anh ta, m i l n hít th l i c m th y au n vô cùng. Anh ta nhú ch t mảy, n m ch t bàn tay, v n v l nh lòng ó.

“Trình oan Ng , tôi còn nh cô ã t ng nói, dù có bán thân thì cô c ng không bán thân cho tôi, sao bãy gi l i nh th ”. Anh ta l nh lòng “h ” m t t i ng, càng ngh càng th y b c t c. “Cô cho r ng tôi là k coi t i n nh rác à?”

Trình oan Ng , có r t nhi u gái tr mu n bán thân cho tôi, cô là cái thá gì ch ? Cô ã ng v i bao nhiêu ng i àn ông r i? Lúc tr c tôi có h ng thú thì cô l i t ch i, bây gi quay l i nói câu ó, cô th ngh xem mình có nh nhu c không?”

Trình oan Ng âm th m ch p nh n s s nh c c a L c ng Khâm, không ph n bác m t l i. “Hy v ng anh có th quên i nh ng l i nói linh tinh trong lúc nóng gi n ó c a tôi, xin hãy cho tôi m t c h i.”

“Cô.” L c ng Khâm tr ng m t nhìn cô, b d ng nh n nh c ch u ng c a cô khi n anh ta c m th y ch ng m t, nh ng anh ta ch ng còn cách nào khác, trong áy m t lóe lên chút quy n luy n, a tay nâng c m cô, l c r t m nh khi n cô au n m c nhúu mày. Anh ta bu c cô ph i nhìn th ng vào m t anh ta, nói nh c nh cáo: “Trình oan Ng , tôi nói cho cô bi t, cô ph i bán thân cho tôi, cô ch có th bán thân cho tôi mà thôi!”

“...”

Ng i trong chi c xe cao c p c a L c ng Khâm, Trình oan Ng c m th y không thích h p m t chút nào. Cô bây gi gi ng m t xác ch t di ng, ch ng còn chút sinh khí, c ng ch ng còn chút ý chí nào n a.

B qu n áo t s ng c a cô th m t chi c gh m sang tr ng, anh ta c ng ch ng trách c , ch th nh tho ng quay sang nhìn b d ng th t th n nh tê d i ó c a cô, l nh lòng châm ch c: “V i cái v m t nh ang khóc tang th này thì làm gì có ng i àn ông nào mu n b ti n cho cô c ch ?”

Trình oan Ng không ph n bác, ch im l ng ng i ó, c ng ch ng c ng.

Hóa ra, con ng i ta s ng không ph i vì chính b n thân mình. Trên i này, có nh ng ng i mu n gì là có th d dàng có c, nh ng có nh ng ng i ph i ánh i và tr m t cái giá r t t cho nh ng th mà h mu n. Có l ch ng bao gi có cái g i là công b ng, c ng ch ng bao gi có cái g i là báo ng.

Trình oan Ng ã c g ng s ng nh v y, cô c quên i h n thù, quên i khó kh n, gian kh , nh ng k t qu thì sao? Cô quá m t m i r i, th c s cô s ng quá m t m i r i.

Trong ánh m t cô ch còn s m t m i rã r i. Tr c m t cô, m i th c m o, h vô, cô c m th y ng i nh b ng, gi ng c ng tr nên khàn khàn: “L c ng Khâm, tôi có th c u xin anh m t vì c c không?”

L c ng Khâm nh n lông mày nh ng không ng ng lên, l nh lòng nói: “Nói i.”

“Th Du ông ra, anh y không ph i là i th c a anh, tôi s r i xa anh y, c ng xin anh ng vì tôi mà làm liên l y n anh y.”

H ? L c ng Khâm nhìn ng i ph n ng i bên c nh ánh m t d t n. Ngay n b n thân mình còn ch ng lo n i, l i còn lo cho Du ông, ng i ph n này th c s thích Du ông sao?

Ngh nh v y, L c ng Khâm càng t c gi n, c i l n. “Trình oan Ng , có th Du ông hay không thì ph i xem cô mu n tr giá nh th nào ã.”

Ánh m t Trình oan Ng nh vô h n, cô bình t nh nói: “Ch c n tôi có th làm thì tôi s n sàng ánh i, tôi s không ph n kháng gì c .” Cô s không ph n kháng n a, cô s không ch ng i s ph n n a. N u s ph n ã nh nh v y r i thì cô c ng ành ch p nh n.

Cô nh m m t, nh l i n c i nh t a n ng c a Du ông, nh l i vòng tay m áp và che ch c a anh, nh l i t ng lai p mà Du ông ã v ra cho hai ng i h .

“R i kh i n i này, chúng ta s b t u m t cu c s ng hoàn toàn m i.”

“ oan Ng , ch c n anh có m t mi ng n thôi thì anh nh t nh s không em ph i ói.”

“...”

Có th trách ai c ch ? Ch có th trách cô không có cái phúc y. Cô ã t ng li u m ng c u xin ông tr i cho mình m t chút m áp, v y mà t t c u bi n thành bong bóng xà phòng ch trong tích t c. Cô không x ng áng có c h nh phúc, ai b o cô ã b c chân vào a ng c ch ! Ng i ã a ng c r i thì mãi mãi ch ng th nào quay tr l i c n a. T t c nh ng ng i có quan h v i cô u vì cô mà g p b t h nh, ông Thiên, Du ông, Trình L c Minh...

Cô ã m c n quá nhi u ng i, c i này cô c ng không th tr h t c.

Cô mu n chu c t i, cô không mu n gánh quá nhi u nghi p ch ng h ng êm không th ng ngon gi c. Nh ng khi m m t ra thì tr c m t cô ch là hi n th c tàn nh n Du ông b b t, n u có nh t i thì th ang i anh y là ng c tù, Trình L c Minh ang n m trong b nh vi n ch c c u, cô không có t i n, ch ng ai có th giúp cô. Sao mà bi ai n v y? Lúc cô c n s giúp thì ch có th c u xin k thù c a cô, cô ch có th c u xin L c ng Khâm!

“Tôi s không ti p t c ch ng i anh, tôi s không ph n kháng anh mu n nh th nào thì tôi làm nh v y, xin anh hãy th nh ng ng i vô t i vì tôi mà b liên l y.”

L c ng Khâm nhìn cô, ánh m t ch nh o. Thái vì Du ông mà hy sinh t t c ó c a cô khi n anh ta m t h t kiên nh n. Anh ta nheo m t, l nh lũng nói: “Ra v thánh n gì v y? Trình oan Ng , ng ngh r ng mình cao giá. Trong m t tôi, cô c ng ch là gái bao mà thôi, cô có t cách gì mà yêu c u này, yêu c u n v i tôi ch ?”

Nét m t c a Trình oan Ng ch ng chút bi n i, cô c ch p áp l i: “Xin anh tha cho nh ng ng i vô t i vì tôi mà b liên l y. N u mu n giày vò thì hãy giày vò mình tôi thôi.”

L c ng Khâm vô cùng t c gi n nh ng bi u c m trên m t thì hoàn toàn ng c l i, anh ta ch nh ch mi ng c i r i ghé sát vào ng i cô, v a en t i v a h l u, nói: “C ng không ph i là không c, còn ph i xem bi u hi n c a cô lúc trên gi ng th nào ã.”

H i th m áp c a L c ng Khâm ph lên vành tai m n c m c a cô khi n toàn thân cô run lên, cô nghiêng ng i tránh xa anh ta m t chút. Hành ng này khi n L c ng Khâm r t th a mãn. Anh ta c i l n, ánh m t hi n rõ v thích thú. Tâm tr ng c a anh ta b ng tr nên t t h n, anh ta kéo kéo chi c áo khoác, t a l ng vào gh , nh m m t ngh ng i, ch ng ý n Trình oan Ng n a.

Trình oan Ng c ng ch ng nói gì thêm, m t m i cú x u ng.

Hóa ra Trình L c Minh nh n xét r t úng v cô. Khi cô thi u ti n thì cách mà cô ngh c c ng ch là cách này mà thôi th m chí cô còn th m c m th y may m n vì c th tàn t này c a cô v n còn giá tr .

úng, không ch trong m t L c ng Khâm, gi ây, ngay chính cô c ng th y khinh th ng mình.

Trình oan Ng cô coi thân th mình là m t món hàng i l y ti n. Cô ch ng khác gì gái bao. Cô c m th y ghê t m chính mình.

Trong xe r t m áp, tài x lái xe c ng r t v ng vàng. Trình oan Ng nhìn ra ngoài c a s xe, v a ói v a bu n ng nên có chút ho ng lo n, càng lúc càng không t nh táo. úng lúc s p không ch ng n i thì cô nghe th y gi ng nói r t nh vang lên: “Trình oan Ng , cô r t h n tôi sao?”

Trình oan Ng ch m ch m quay u, L c ng Khâm v n nh m ch t m t, thái v n nh lúc này, cô m h ngh mình b o giác, v a nh quay i thì anh ta l i lên ti ng: “Cô nên h n tôi m i ph i, tôi hy v ng cô s h n tôi, nh ng Trình oan Ng , cô ph i nh m t i u, trên i này, ch có tôi m i có th mang l i cho cô t t c nh ng gì cô mu n, n u không ph i là tôi cho cô thì tôi s khi n cô không có b t c th gì c .